

RESULULLAH'IN DOĞUMU

Dört gözle gelmesi beklenen gün artık gelmişti. Fil senesinin Rebiülevvel ayının on ikinci Pazartesi (20 Nisan 570) gecesi sabaha doğru, henüz tan yeri ağardığı bir saatte, bir taraftan yeryüzünü aydınlatan güneş doğarken, diğer taraftan gönülleri aydınlatan, kalpleri nurlandıran yakın zamanın Peygamber'i Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v.) doğuyordu.

Hz. Muhammed'in doğumu, dünya tarihinin bir mislini kaydetmediği ve edemeyeceği bir hadisedir. Çünkü onun doğumu; onun son Peygamber oluşunun, Kur'an gibi bir Kitab'ın gelişinin, hakla batılın birbirinden ayrılışının, imanın küfre galip gelmesinin, karanlığın gidip aydınlığın gelmesinin, putların ve putçuların yerle bir edilip Tevhid bayrağının dalgalanmasının, bir cümle ile insanın insanlığını tanimasının ve insanca yaşamasının yolunda atılan ilk adımdır.

Cahiliyyet Devri:

Cahiliyyet devrinde dünyanın hali perişandı. Peygamberler tarafından tamir ve ıslah, insanlar tarafından tahrib ve ifsad devam ediyor; gele gele bu hal Hz. İsa (a.s.)'a kadar geliyor. İsa Peygamber'in ıslah ettiği, düzelttiği din, hak din, Hz. Adem'le başlayan din, kendinden sonra, bilhassa yahudiler tarafından çığırından çıkarılmaya, altüst edilmeye maruz kalıyor. Bu durum, 600 sene gibi bir zaman içinde devam ede ede öyle bir hale geliyor ki, Hz. İsa'nın öğrettiği din tamamen çığırından çıkmış, prensipleri kaybolmuştur. Batıl inançlar haline gelerek bugünkü hristiyanlık şeklini almıştır.

Hakk dinden eser kalmamıştır. Hakkın yerini batıl, imanın yerini küfür, Tevhid'in yerini şirk, adaletin yerini zulüm, ilmin yerini cehalet, medeniyetin yerini vahşet, merhametin yerini merhametsizlik almıştır. Allah'ın birliği unutulmuş, çok ilâh sistemi, üçlü ilâh sistemi hüküm sürüyor. Zenginler fakirleri eziyor, kuvvetliler zayıfları inim inim inletiyordu. Dünyanın hiçbir tarafında vicdan hürriyeti, can emniyeti, mal emniyeti, namus emniyeti kalmamıştı.

O zamanın doğusunda da batısında da huzur diye bir şey yoktu. Kargaşalık her tarafı sarmıştı. Savaşlar, kanlı çarpışmalar hüküm sürüyor, baskıncılık, soygunculuk ortadaki kasıp kavuruyordu. İnsanoğlu yaratanı bırakmış, yaratıklara tapıyor, onlardan medet umuyordu.

Hindistan'da bulunan putların sayısı 400 bini aşmıştı. İranlı'lar ateşe tapıyor, onun sönmemesine çalışıyor. Kızkardeş ve annelerle evlenme mübah görülüyor, insanoğlu bu derece alçalıyordu. Romalı'ların hali de bunlardan pek farklı değildi. Mezhep kavgaları almış yürümüştü.

Arap yarımadasında durum daha garip, daha acıptı; Allah'ın birliği unutulmuş putperestlik almış yürümüştü. Bir Allah'a ibadet yerine sayısız putlara tapılıyordu. Sadece Kâbe'nin etrafında sıralanan putların sayısı 360'a yükselmışti.

Bunlardan başka her kabilenin, her muhitin, hatta her ailenin bir putu vardı. Bunların meşhurlarını şöyle sıralayabiliriz: Taifte bulunan „Lat“, Mekke'de bulunan „Uzza“, Medine'de bulunan „Menat“, Duvmetülcendel'de bulunan „Yauk“.

Bütün bunların bir başkanı, bir büyük putu vardı, adına „Hubel“ derlerdi. Yeri de Kâbe'nin üstü idi. Akikden yapılan insan suretinde idi.

Ne acı bu insanoğlunun hali! Putunu eliyle yapıyor, dönüp ona ilâh diye tapıyor. Putun önünde divan duruyor,

saygı duruşu yapıyor, ondan medet umuyor!.. Ne gülünç şey bunlar değil mi?! Demek insan bu derece küçülüyor! Bu derece şaşkın oluyor, bu derece sapıklaşıyor!..

Siz bunlara şaşmayın, „cahiliyyet devri insanları ne kadar akılsız, ne kadar fikirsiz kişilermiş“ demeyin. Onların o akılsızca hareketlerinin benzerlerini bugünün insanları da yapıyor. Aslında; cahiliyyet sözü bir zamana veya bir mekâna mahsus terim değildir. Yalnız Arabistan'ın Peygamber öncesi yaşayış tarzına ait değildir. Cahiliyyet kelimesi aslında bir terimdir. Kısaca tarifini yapmak istersek, „Cahiliyyet demek, ilahî kanundan ibaret olan dinî hayatı yaşamamak“ demektir.

Bu tarife göre cahiliyyet, bir asra, bir devre has yaşayış tarzı değil, hangi asır ve devirde olursa olsun, gerçek dinî hayatı yaşamayan, günlük hayata, devlet hayatına Allah kanunlarını değil, uydurma kanunları koyan cemiyet ve milletin hali demektir.

Cahiliyyet:

Gerçeği söylemek gerekirse; hususiyetle günümüz Türkiye'sinde tam manasıyla bir cahiliyyet hayatı yaşanmaktadır. Hz. Muhammed'in getirdiği o adaletli, o nurlu, o Tevhid devri, o iman devri cumhuriyetin gelişile zulümün, istibdadın, şirkin ve küfrün hüküm sürdüğü devir haline gelmiştir. Kur'an devlet yönetiminden kaldırılmış, yerine tağutî yönetim ve yöntemler getirilmiş, put kanunları hâkim olmuştur. Tevhid timsali Hz. Muhammed'in veya putları kıran Hz. İbrahim'in tekrar gelmesine ihtiyaç vardır. Fakat bunlardan hiçbiri artık gelmeyecektir. Bu peygamberler üzerine düşeni yapmışlar ve gitmişlerdir.

Ama giderlerken put kırma işini, Tevhid bayrağını dalgalandırma görevini, „Ey Ümmet-i Muhammed!“ sana emanet etmişlerdir. Fakat, sen oyuna getirilip, uyutuldu da memlekette Tevhid bayrağı indirildi, yerine put bayrağı dikildi, meydanlar putlarla doluverdi.

O şehidler diyarı memlekette şimdi manzara bu!.. İşler sana düşüyor. Asıl görevin, hâlâ uyumaya devam eden ümmetdaşlarını da uyandırıp, şirk bayrağını indirmek, onun yerine Tevhid bayrağını asmaktır. Tağutî kanun ve şeytanî anayasaları kaldırıp, yerine Hz. Muhammed'in (s.a.v.) getirdiği şeriat-ı garra'yı koymaktır. Zira senin ülkende ve senin devletinde put kanunları söz sahibi olduğu müddetçe, sen Hz. İbra-him'in milletinden, Hz. Muhammed'in ümmetinden olamazsın!..

Bu vesile ile Velâdet-i Nebeviye'nizi tebrik eder, hepimizin o iki büyük peygambere (salât ve selam üzerlerine olsun!) hakkıyla millet ve hakkıyla ümmet eylemesini yüce Mevlâ'mızdan dua ve niyaz ederim.

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) -Rh.a.- Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6